

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyň Mgr. Ing. Silvie Svobodové a JUDr. Naděždy Řehákové v právní věci

žalobce: M. Š.

zastoupený advokátem Mgr. Štěpánem Ciprýnem, LL.M.
sídlem Rumunská 1720/12, 120 00 Praha 2

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 1. 10. 2022, č. j. MHMP-1116724/2022/O4/Lo, sp. zn. S-MHMP 181467/2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou dne 9. 11. 2022 k Městskému soudu v Praze (dále jen „soud“) domáhal zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru pozemních komunikací a drah, oddělení silničního správního úřadu ze dne 1. 10. 2022, č. j. MHMP-1116724/2022/O4/Lo, sp. zn. S-MHMP 181467/2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítnul odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městské části Praha 21, Úřadu městské části, odboru životního prostředí a dopravy (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 2. 11. 2021, č. j. UMCP21/17254/2021/OZPD/Har, sp. zn. SZ/UMCP21/14455/2021/13 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci dle § 116 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) uložena povinnost uhradit náhradu hotových výdajů v částce 605 000 Kč, které vznikly při provedení náhradního výkonu rozhodnutí prvostupňového orgánu ze dne 21. 5. 2021, č. j. UMCP21/08195/2021/OZPD/Tum (dále jen „exekuční titul“), dále povinnost uhradit paušální částkou náklady exekučního řízení v částce 2 000 Kč a povinnost uhradit dle § 119 odst. 3 správního řádu náklady za uskladnění věcí mimo prostory nebo pozemky žalobce v částce 897 Kč.
3. Exekučním titulem uložil prvostupňový orgán žalobci povinnost odstranit z veřejně přístupných účelových komunikací nepovolené pevné překážky ve formě žlutě natřených kovových sloupků v celkovém počtu 527 ks, jež byly zapuštěny do linie obrubníků mezi vozovkou a chodníkem nebo tam, kde nebyl chodník těsně za hranou vozovky, směrem k silniční vegetaci, a jejichž umístění ohrožovalo a omezovalo bezpečné a nerušené obecné užívání uvedených komunikací (dále jen „sloupky“), což žalobce ve stanovené lhůtě neučinil.

II. Napadené rozhodnutí

4. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce v zákonné lhůtě, dne 15. 12. 2021 blanketní odvolání, kterým jej napadl v celém rozsahu. Odvolání doplnil dne 21. 12. 2021 o odůvodnění a dne 28. 12. 2021 o cenovou nabídku (dále jen „odvolání“). Úvodem odvolání žalobce obecně vymezil, že prvostupňový orgán porušil § 6 odst. 2 správního řádu.
5. *První odvolací námitkou* žalobce napadal způsob výběru společnosti, která byla pověřena provedením prací a výkonů spojených s odstraněním sloupků v exekučním řízení (dále jen „pověřená společnost“). Dle žalobce nebyl patrný proces výběru této společnosti, není dostupný žádný doklad o provedení „poptávkového řízení“ ani o postupu za účelem zadání veřejné zakázky na stavební práce ve smyslu zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“).
6. Ve *druhé odvolací námitce* žalobce uvedl, že výši hotových výdajů exekuce v částce 605 000 Kč vč. DPH považuje za zjevně nepřiměřenou a neúčelně vynaloženou a tvrdil, že daného účelu mohlo být dosaženo bez nutnosti zajištění mechanizace za náklady v hodnotě několika desítek tisíc Kč. K prokázání tohoto tvrzení předložil žalobce cenovou nabídku právnické osoby, týkající se shodného rozsahu prací, jaký provedla pověřená společnost.
7. Ve *třetí odvolací námitce* žalobce konstatoval, že v exekučním příkazu ze dne 13. 9. 2021, č. j. UMCP21/14455/2021/OZPD/Har (dále jen „exekuční příkaz“) bylo uvedeno 527 sloupků, ale z prvostupňového rozhodnutí plyne, že bylo odstraněno „pouze“ 493 sloupků. Na základě rozdílu v počtech žalobce dokládal, že zahájil odstraňování sloupků ještě před započítáním prací ze strany pověřené společnosti, ale nebylo to ze strany správního orgánu žádným způsobem reflektováno a exekuce byla i tak provedena.

8. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 19. 10. 2022.
9. K *první odvolací námitce* žalovaný konstatoval, že Radou městské části Praha 21 bylo uskutečněno poptávkové řízení na provedení exekuce, na základě kterého došlo k výběru cenově nejvýhodnější nabídky. Vzhledem k tomu, že se jednalo s ohledem na cenu prací o veřejnou zakázku malého rozsahu, postupovala Městská část Praha 21 v souladu s § 31 ZZVZ. Doručené nabídky byly cenově velmi podobné, lišily se pouze v řádu deseti tisíců Kč a z tohoto pohledu se tak nejedná o „podezřelou“ či nepřiměřenou částku za provedení prací. Rada Městské části Praha 21 při jednání č. RMČ78 dne 10. 9. 2021 na základě předložených nabídek nejprve schválila zajištění zdrojů pro financování prací souvisejících s výkonem správní exekuce a následně z předložených nabídek schválila výběr společnosti pro provedení prací souvisejících s výkonem správní exekuce. S pověřenou společností byla následně uzavřena smlouva zveřejněná v registru smluv pod ID 16473631.
10. Ke *druhé odvolací námitce* žalovaný uvedl, že v doplnění odvolání byla žalobcem doručena cenová nabídka společnosti STENEX v celkové výši 148 830 Kč vč. DPH s tím, že se jedná o maximální cenu za provedení zakázky. Uvedená nabídka však není dle žalovaného podložena žádným konkrétním příkladem, např. o provedení obdobných stavebních úprav, neobsahuje žádný hmatatelný podklad tvrzeného a žalovaný je přesvědčen, že uvedenou cenovou nabídku s jasným zadáním (cena nižší než je vyúčtována za reálně provedenou zakázku při provedení exekuce na nepeněžitě plnění), předloží obdobná stavební firma za úplatu, ze znalosti, či čistě bez znalosti konkrétního stavu, místa, podmínek v místě atd. Zároveň je v cenové nabídce zcela jednoznačně počítáno s vybouráním sloupků z komunikace bagrem, což se míjí s původním tvrzením žalobce, že odstranění sloupků bylo možné bez použití mechanizace.
11. Ke *třetí odvolací námitce* žalovaný rozporoval, že by bylo možné na pouhém rozdílu v počtu sloupků hodnověrně založit tvrzení, že žalobce s odstraňováním sloupků sám započal a pokud by tomu tak bylo, byl by žalobce povinen odstranit všechny, a to dříve než těsně před samotným začátkem exekuce. Pravděpodobnější vysvětlení rozdílu v počtu sloupků je dle žalovaného jejich odstranění neznámou osobou (zcizení či pohození kolem – několik sloupků bylo při exekuci takto sebráno z chodníků), ať již z důvodu umožnění průjezdu, či některým z bezdomovců s vidinou možného zpeněžení.

III. Žaloba

12. *První žalobní námitkou* žalobce namítal, že při výběru pověřené společnosti bylo postupováno zcela netransparentně a bez možnosti žalobce se k věci vyjádřit. Poukázal přitom na metodickou pomůcku Ministerstva pro místní rozvoj ČR (pro stavební úřady) z března 2021. Ze spisového materiálu podle žalobce nevyplývá zachycení řádného procesu výběru společnosti, resp. kritérií, na základě kterých byla právě pověřená společnost pověřena předmětným dílem. Dále není dle žalobce dostupná zejména specifikace toho, jak pověřená společnost dospěla k nabídkové ceně, resp. není dostupný jakýkoli podklad k tomu, že by předmětná nabídková cena měla skutečně být přiměřená s ohledem na poptávaný rozsah prací, resp. s ohledem na předmět nabídky. Žalobce rovněž namítal, že neměl přístup k dokumentům ohledně „poptávkového řízení“ tak, jak mělo být ze strany prvostupňového orgánu provedeno.
13. Dle tvrzení žalobce uvedeného ve *druhé žalobní námitce* byla výše hotových výdajů předmětné správní exekuce ve výši 605 000 Kč zjevně nepřiměřená a současně pak neúčelně

vynaložená, protože předmět plnění bylo možné splnit za částku podstatně nižší. K prokázání tohoto tvrzení předložil žalobce ve správním řízení nabídku konkurenční osoby, týkající se shodného rozsahu prací s náklady ve výši 148 830 Kč, která je dle žalobce přiměřená. Žalobce rovněž odmítl tvrzení žalovaného o účelovém jednání (předložení této cenové nabídky), protože je bez jakéhokoli důkazu.

14. Ve *třetí žalobní námitce* žalobce namítal, že prvostupňové a napadené rozhodnutí postrádají náležitosti podle ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu. S odkazem na judikaturu uvedl, že je povinností soudů své rozsudky řádně a vyčerpávajícím způsobem odůvodnit, přičemž shodné zásady platí i pro odůvodnění správních rozhodnutí. Absence právně relevantních úvah zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí.
15. Závěrem žalobce shrnul, že prvostupňové i napadené rozhodnutí jsou nezákonná, a to zejména s ohledem na nezákonný postup prvostupňového orgánu při provádění správní exekuce, resp. s ohledem na zjevně nepřiměřenou a zcela nepodloženou výši nákladů, které byly ze strany prvostupňového orgánu vynaloženy na provedení správní exekuce pověřenou společností.

IV. Vyjádření žalovaného

16. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 15. 12. 2022 odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, na němž setrval. K *první žalobní námitce* dále uvedl, že celý proces včetně výběru společnosti pověřené provedením exekuce proběhl zcela transparentně, zejména v souladu s požadavky správního řádu, zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů a § 31 ZZVZ. Na provedení správní exekuce bylo uskutečněno poptávkové řízení, v rámci kterého Městská část Praha 21 obdržela 3 cenové nabídky na provedení prací souvisejících s výkonem exekuce. Konkrétně se jednalo o tyto nabídky: MV přeprava s.r.o., IČO 282 36 262, celková cena 500 000 Kč bez DPH; Stavby Pinc s.r.o., IČO 052 83 752, celková cena 539 524,3 Kč bez DPH a HONALSTAV s.r.o., IČO 022 15 586, celková cena 610 823 Kč bez DPH. Na základě předložených nabídek schválila Rada Městské části Praha 21 dne 10. 9. 2021 usnesení RMČ78/1174/21, kterým byla pro provedení prací souvisejících s výkonem správní exekuce vybrána společnost MV přeprava s.r.o. nabízející nejnížší nabídkovou cenu.
17. Dále žalovaný uvedl, že pro posouzení nejvýhodnější nabídky, tj. nabídky s nejnižší cenou, není znalost rozpisu prací a položkových cen nezbytná, neboť všichni poptávaní dodavatelé vycházeli při zpracování cenové nabídky z totožného zadání, kdy bylo nezbytné zajistit veškeré požadované práce (tj. nejen odstranění sloupků, ale i uvedení povrchu komunikace do původního sjízdného stavu, a následný odvoz odstraněných sloupků k uskladnění).
18. Ke *druhé žalobní námitce* žalovaný poukázal na skutečnost, že mezi nejlevnější a nejdražší nabídkou je rozdíl cca 20 %, což bývá v řízeních obdobného rozsahu běžná odchylka. Naopak cenová nabídka předložená žalobcem je o cca 75 % nižší než nejnižší nabídka z poptávkového řízení, přičemž tato odchylka je natolik výrazná, že v běžném zadávacím řízení by byla označena jako mimořádně nízká nabídková cena, která by mohla vést k vyloučení uchazeče. Zejména cena za práci bagru v hodnotě 650 Kč/hod. a cena za zabetonování děr ve výši 100 Kč/kus, zcela neodpovídají realitě. Je samozřejmě možné, že žalobci někdo ze známosti nabídne nižší cenu, stejně tak by se pravděpodobně dosáhlo nižší ceny při provedení prací svépomocí.

19. Ke *třetí žalobní námitce* žalovaný konstatoval, že správní orgány vyčerpávajícím způsobem popsaly všechny důvody, které je vedly k jednotlivým výrokům rozhodnutí, uvedly všechny podklady a úvahy, kterými se řídily při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů a beze zbytku se vypořádaly s návrhy a námitkami žalobce. Po celou dobu řízení se správní orgány snažily v maximální možné míře postupovat tak, aby žalobci nevznikaly zbytečné náklady, což je mj. patrné i ze zcela bagatelní částky, která byla žalobci vyměřena za uskladnění sloupků mimo jeho prostory nebo pozemky. Z celého jednání žalobce číselná snaha o maximální protahování vedeného řízení, s minimální, resp. nulovou ochotou ke spolupráci na odstranění závadového stavu.

V. Jednání před soudem

20. Při jednání konaném dne 22. 5. 2024 účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích.
21. Žalobce zopakoval svou argumentaci týkající se dle něj netransparentního procesu výběru společnosti pověřené provedením exekuce a nepřiměřenosti částky, která byla na provedení správní exekuce vynaložena. Dále uvedl, že práce na odstraňování sloupků nebyla delší než 2 pracovní dny, neboť fakticky odstranění jednoho sloupku bagrem byla práce na cca 1 minutu. K tomu předložil DVD s videozáznamem části výkonu provádění prací. Žalobce dále uvedl, že poptal u společnosti MV přeprava s. r. o. obdobné práce a obdržel nabídku, z níž vyplývá, že traktorbagr stojí 1 000 Kč za hodinu a nákladní vozidlo 1 100 Kč za hodinu. K tomu předložil e-mail ze dne 17. 5. 2024. Závěrem žalobce navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil.
22. Žalovaný se z účasti na ústním jednání omluvil a souhlasil, aby soud věc projednal a rozhodl v jeho nepřítomnosti.
23. Návrhy na provedení důkazů soud zamítl, neboť se jednalo jednak o listiny, které jsou součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí obligatorně vychází a jehož obsah s ohledem na právní názor soudu k rozhodnutí věci zcela postačoval a dále o listiny dostupné z veřejně přístupných zdrojů [usnesení Rady městské části Praha 21 z 78. jednání konaného 10. 9. 2021, čís. RMČ78/1173/21 vč. přílohy, usnesení Rady městské části Praha 21 z 78. jednání konaného 10. 9. 2021 RMČ78/1174/21 (obě dostupná online na internetových stránkách www.praha21.cz/dokumenty/usneseni-rmc) a smlouva uzavřená mezi prvostupňovým orgánem a pověřenou společností ze dne 10. 9. 2021, ID smlouvy: 16473631 (dostupná online na <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/17741663>)]. Soud neprovedl ani důkazní návrhy označené žalobcem při ústním jednání, když důkaz DVD s videozáznamem části výkonu provádění prací zachycujících odstranění dvou sloupků pomocí bagru shledal nadbytečným, neboť jednak není zřejmé, jaké konkrétní zakázky se videozáznam týká a jednak o způsobu odstranění nepovolených pevných překážek ve formě žlutě natřených kovových sloupků z veřejně přístupných účelových komunikací není sporu, když tento je popsán i v napadeném rozhodnutí. Ohledně e-mailu ze dne 17. 5. 2024, který k důkazu rovněž nebyl proveden, soud připomíná, že žalobou napadené rozhodnutí přezkoumává podle skutkového stavu ke dni rozhodování žalovaného. Nadto z obsahu žalobcem předložené e-mailové zprávy není vůbec zřejmé, na jakou poptávku společnost MV přeprava reagovala, neboť tato nebyla žalobcem předložena. Údaje obsažené v e-mailové zprávě jsou tak z hlediska posouzení věci zcela irelevantní.

VI. Posouzení věci Městským soudem v Praze

24. Žaloba byla podána včas ve smyslu § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a to v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem a z veřejně dostupných zdrojů soud zjistil následující pro rozhodnutí relevantní skutečnosti.
26. Prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 21. 5. 2021, č. j. UMCP21/08195/2021/OZPD/Tum, (exekuční titul), uložil žalobci, aby odstranil z veřejně přístupných účelových komunikací, nepovolené pevné překážky (sloupky), k čemuž mu byla stanovena lhůta ke splnění do 3 dnů ode dne právní moci tohoto exekučního titulu. Proti exekučnímu titulu podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím dne 2. 8. 2021, č. j.: MHMP- 1158166/2021/04/Lo zamítl. Exekuční titul se stal vykonatelným dne 3. 9. 2021. Žalobce následně podal proti rozhodnutí žalovaného o odvolání ze dne 2. 8. 2021 žalobu, která byla rozsudkem zdejšího soudu ze dne 17. 10. 2022, č. j. 17A 92/2021-146, zamítnuta. V řízení sp. zn. 17A 92/2021 žalobce žádal, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek, avšak soud jeho návrhu usnesením ze dne 17. 9. 2021, č. j. 17A 92/2021 – 81, nevyhověl.
27. Dne 3. 9. 2021 byl pracovníkem prvostupňového orgánu vykonán státní dozor, v rámci něhož bylo zjištěno, že uložená povinnost splněna nebyla. Následně prvostupňový orgán vydal dne 6. 9. 2021 pod č. j. UMCP21/14085/2021/OZPD/Tum exekuční výzvu (dále jen „exekuční výzva“), kterou žalobci stanovil náhradní lhůtu ke splnění povinnosti v délce 3 dny od doručení exekuční výzvy. Exekuční výzva byla žalobci doručena dne 6. 9. 2021. Ani v této náhradní lhůtě nebyla žalobcem povinnost dobrovolně splněna.
28. Dne 10. 9. 2021 bylo na 78. jednání Rady městské části Praha 21 přijato usnesení: Rozpočtové opatření č. 73: změna rozpočtu v roce 2021, číslo RMČ78/1173/21, kterým došlo ke zvýšení výdajů v kapitole 09 - Vnitřní správa, v ODP A 6171 – Činnost místní správy ve výši 700 000 Kč na provedení správní exekuce zapojením výsledků hospodaření předchozích účetních období v kapitole 10 - Pokladní správa ve stejné výši. Dále bylo na tomto jednání přijato usnesení RMČ78/1174/21: Poptávkové řízení na provedení správní exekuce, kterým byl schválen v bodě 2) „výběr společnosti MV přeprava s.r.o., se sídlem K Čihadlům 498, 190 12 Praha 9 - Dolní Počernice, IČO 28236262 na základě cenové nabídky ze dne 9. 9. 2021“ (dále jen „pověřená společnost“) a v bodě 3) byl schválen „výběr společnosti Stavby Pinc s.r.o., se sídlem Čížovská 990, 190 16 Praha 21, IČO 05283752, dle cenové nabídky ze dne 9.9.2021, a to pro případ, že společnost MV přeprava s.r.o. nebude z předem nepředvídaných důvodů schopna nastoupit k provedení požadovaných prací v potřebném termínu.“
29. Dne 10. 9. 2021 byla mezi prvostupňovým orgánem a pověřenou společností uzavřena smlouva (objednávka), ID: 16473631, ve které se pověřená společnost coby dodavatel zavázala „provést na základě pověření správního orgánu provedení exekuce odstraněním 527 kusů sloupků tak, že žlutě natřené, cca 45 cm vysoké kovové sloupky, jež jsou umístěny (zabetonovány do povrchu) na veřejně přístupných účelových komunikacích P. I., P. II., P. III., na pozemcích parc. č. XA a parc. č. XB zapsaných na LV X v k.ú. X, obec X, nacházejících se v areálu X, a které jsou zapuštěny do linie obrubníků mezi vozovkou a chodníkem nebo tam, kde není

chodník těsně za hranou vozovky, směrem k silniční vegetaci, za použití stavební mechanizace a ruční síly z uvedených komunikací odstraní. Po odstranění sloupků uvede dodavatel povrch komunikace do původního, sjízdného stavu, kdy díry vzniklé odstraněním sloupků dorovná betonovou směsí a tuto následně zhutní do úrovně vozovky, resp. do úrovně obrub. Nerovnosti vzniklé v přilehlých pásích silniční vegetace budou dorovnány humózní zeminou. Součástí prací je také odvoz a složení/uskladnění sloupků v následujícím místě: Sklad X, N. 1570, Praha X.“

30. Dne 13. 9. 2021 bylo pracovníkem prvostupňového orgánu v rámci státního dozoru ověřeno, že žalobce povinnost dobrovolně nesplnil, o čemž je ve správním spisu založen úřední záznam č. j. UMCP21/14498/2021/OZPD/Har. Prvostupňový orgán proto vydal exekuční příkaz č.j. UMCP21/14455/2021/OZPD/Har ze dne 13. 9. 2021, kterým nařídil exekuci. V poučení byl žalobce informován, že v případě dobrovolného nesplnění bude exekuce provedena náhradním výkonem na náklad a nebezpečí povinného (žalobce) v souladu s § 119 odst. 1 správního řádu.
31. Exekuce byla provedena náhradním výkonem podle ustanovení § 119 správního řádu ve dnech 14. 9. 2021 až 15. 9. 2021. Exekuce byla provedena tak, že pověřená společnost žlutě natřené, cca 45 cm vysoké kovové sloupky, jež byly pevně zabetonovány do povrchů veřejně přístupných účelových komunikací v celkovém počtu 493 ks, za použití stavební mechanizace a ruční síly, z uvedených komunikací odstranila. Následně pověřená společnost uvedla povrch komunikací do původního, sjízdného stavu, kdy díry vzniklé odstraněním sloupků dorovnála betonovou směsí a tuto následně zhutnila do úrovně vozovky, resp. do úrovně obrub. Nerovnosti vzniklé v přilehlých pásích silniční vegetace byly dorovnány humózní zeminou.
32. Pověřenou společností vyúčtovaná částka 605 000 Kč za provedení exekuce náhradním výkonem byla prvostupňovým orgánem dne 1. 10. 2021 uhrazena. Odstraněné pevné překážky (493 kovových sloupků) v rámci provedené exekuce, byly následně uskladněny a žalobce byl o možnosti vyzvednutí sloupků vyrozuměn a poučen, že uskladnění odstraněných pevných překážek je zpoplatněno částkou 1 Kč za každý m² užívané plochy a každý započatý den uskladnění. K uskladnění došlo od 15. 9. 2021 do 1. 12. 2021, kdy si žalobce uskladněné věci osobně vyzvedl.
33. Následně bylo prvostupňovým orgánem vydáno prvostupňové rozhodnutí, proti kterému podal žalobce odvolání. O odvolání bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím.
34. Při posouzení věci vycházel soud z následující právní úpravy.
35. Dle § 6 odst. 2 správního řádu „[s]právní orgán postupuje tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžuje. Správní orgán opatřuje podklady přednostně s využitím úřední evidence, do níž má přístup. Podklady od dotčené osoby vyžaduje jen tehdy, stanoví-li tak právní předpis.“
36. Dle § 68 odst. 3 správního řádu „[v] odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“

37. Dle § 116 odst. 3 správního řádu „[n]áhrada exekučních nákladů spočívá v úhradě paušální částky ve výši 2 000 Kč a v náhradě hotových výdajů vzniklých při provádění exekuce. Povinnost nahradit exekuční náklady exekuční správní orgán rozhodnutím uloží povinnému. Hotové výdaje zálohově hradí ze svého rozpočtu exekuční správní orgán.“
38. Dle § 119 odst. 1 správního řádu „[u]kládá-li exekuční titul, aby povinný podle něho provedl nějakou práci nebo výkon, které může vykonat i někdo jiný než povinný, vydá exekuční správní orgán exekuční příkaz, na jehož základě provedením prací nebo výkonů pověří jinou osobu, pokud ta s tím souhlasí; práce nebo výkony se provádějí na náklad a nebezpečí povinného.“
39. Dle § 119 odst. 2 správního řádu „[v] pověření exekuční správní orgán přesně vymezí práci nebo výkon, které měl podle exekučního titulu provést povinný a jejichž provedení se svěřuje jiné osobě.“
40. Dle § 37 ZZVZ „[v] veřejnou zakázkou malého rozsahu je veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota je rovna nebo nižší v případě veřejné zakázky a) na dodávky nebo na služby částce 2 000 000 Kč, nebo b) na stavební práce částce 6 000 000 Kč.“
41. Dle § 31 ZZVZ „[z]adavatel není povinen zadat v zadávacím řízení veřejnou zakázku malého rozsahu. Při jejím zadávání je však zadavatel povinen dodržet zásady podle § 6 odst. 1 až 3.“
42. Dle § 219 odst. 1 písm. a) ZZVZ „[v] veřejný zadavatel uveřejní na profilu zadavatele smlouvu uzavřenou na veřejnou zakázku včetně všech jejích změn a dodatků, a to do 30 dnů od jejich uzavření nebo od konce každého čtvrtletí v případě veřejných zakázek zadávaných na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému. To neplatí pro smlouvu, jejíž cena nepřesáhne 500 000 Kč bez daně z přidané hodnoty, [...]“
43. Soud o věci uvažil následovně.
44. Žaloba (s výjimkou třetí žalobní námitky, kterou je napadána nepřezkoumatelnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí) je obsahově shodná s žalobcem podaným odvoláním proti prvostupňovému rozhodnutí, s nímž se žalovaný vypořádal v napadeném rozhodnutí. Jinými slovy tedy žalobce podanou žalobou požaduje formálně přezkum napadeného rozhodnutí, ačkoliv se ve své podstatě jedná o přezkum předcházejícího správního aktu (prvostupňového rozhodnutí), neboť žalobní námitky se neliší od námitek odvolacích ani nereagují na argumentaci žalovaného uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí.
45. K problematice totožného obsahu žaloby a odvolání se vyjádřil Nejvyšší správní soud například v rozsudku ze dne 10. 2. 2021, č. j. 10 Ads 393/2020-44, ve kterém konstatoval, že „žaloba napadá rozhodnutí žalovaného, nikoliv rozhodnutí inspektorátu jako správního orgánu I. stupně. Proto se stěžovatelka mylí, pokud si myslí, že ji snad krajský soud nutí slovo od slova přepsat obsah odvolání do žaloby. Ani s tím by stěžovatelka nepochodila. Stěžovatelka měla v žalobě srozumitelně a konkrétně vysvětlit, v čem je rozhodnutí žalovaného nesprávné, s jakými odvolacími argumenty se žalovaný nevypořádal, jaké konkrétní důkazy vyhodnotil nesprávně a proč, kterou část svědecké výpovědi dezinterpretoval, kterou část opominul atd. Nelze tedy jen obecně odkázat na odvolání (to by bylo možné třeba proto, aby žalobce ukázal, že které konkrétní části odvolání se žalovaný opominul vyjádřit)“. (pozn. zvýraznění doplněno soudem).
46. Nejvyšší správní soud ve své judikatuře (např. rozsudek ze dne 23. 4. 2020, č. j. 7 Afs 440/2018 - 63) rovněž zdůraznil, „že žalobní body mají primárně směřovat proti napadenému rozhodnutí (tj. rozhodnutí o odvolání) a jeho důvodům. Pokud odvolací orgán uplatněné námitky dostatečně vypořádá a žalobce je v žalobě pouze zopakuje, aniž by na důvody rozhodnutí o odvolání reagoval, podstatně tím snižuje své šance na úspěch, neboť soud za něj nemůže domýšlet další argumenty. Tento následek je o to silnější za situace, kdy v odvolacím řízení došlo ve větším

rozsahu k doplňování dokazování, jako tomu bylo v posuzované věci. Soud se poté musí věnovat žalobcem uváděným skutečnostem pouze v míře jejich obecnosti“. (pozn. zvýraznění doplněno soudem).

47. Soud má na paměti rovněž dřívější rozsudek Nejvyšší správní soud ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013 – 128, dle kterého musí být „seznatelné, z jakých především právních důvodů považuje žalobce rozhodnutí správních orgánů za nezákonná. I přestože žalobce v žalobě nereagoval přímo na argumenty uvedené žalovaným v napadeném rozhodnutí (žalobní body výslovně svým textem nemíří proti napadenému rozhodnutí), je z jeho tvrzení, resp. setrvání na předchozí právní argumentaci, zřejmé, v čem spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť se jedná především o právní argumentaci abstraktnějšího charakteru, která poskytla soudu přinejmenším obecný referenční rámec přezkumu (k tomu viz dále) a soudu mělo být zřejmé, jakým směrem bude směřovat jeho přezkum. Žalobní body tak de facto směřují i proti obsahu napadeného rozhodnutí. [...] Nejvyšší správní soud tímto však v žádném případě nezobecňuje, že k naplnění podmínky uvedení žalobních bodů vždy postačí zkopírování argumentace z odvolání. Tuto podmínku je samozřejmě nutné posuzovat případ od případu. V nyní projednávaném případě má Nejvyšší správní soud za to, že i ono pouhé „zkopírování“ postačilo ke splnění této podmínky. Stěžovatel totiž v žalobě označil napadené rozhodnutí, jasně vymezil, že podává správní žalobu, a poté sice setrval na svých argumentech uvedených v odvolání, avšak, jak již bylo shora uvedeno, jedná se o argumenty do jisté míry právně-abstraktní (např. argumentace účelem zákona), které de facto mířily i proti napadenému rozhodnutí a které soudu poskytly obecný referenční rámec přezkumu. Nejvyšší správní soud si je vědom, že zde existuje judikatura, ze které vyplývá, že zkopírování odvolacích námitek do žaloby běžně nepostačí pro naplnění podmínky uvedení žalobních bodů (srov. krajským soudem odkazované rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005 – 74, a ze dne 20. 4. 2007, č. j. 8 Afs 5/2006 – 56, přičemž posledně uváděný se týká především požadavků na kasační námítky). Nejvyšší správní soud však má za to, že tuto judikaturu je nutno nyní vykládat prizmatem citovaného rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 – 78, který pojem žalobní bod vykládá 6 Afs 9/2015 – 33 pokračování extenzivněji a liberálněji (viz výše), a do jisté míry tak závěry uvedené judikatury (nepřímo) koriguje. Jak již bylo uvedeno, stěžovatelova tvrzení ve světle citovaného rozsudku rozšířeného senátu splňují podmínku uvedení žalobních bodů“.
48. S ohledem na shora uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu vyhodnotil soud žalobní body jako obecně projednatelné a přikročil k samotnému přezkumu.
49. V první řadě soud ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí některou z vad, jejichž existenci je povinen zkoumat z úřední povinnosti ve smyslu § 76 s. ř. s. Nadto žalobce „absenci řádného odůvodnění“ napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu namítal v žalobní námítce třetí.
50. Nepřezkoumatelností zákon rozumí buď nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů rozhodnutí, přičemž argumentace žalobce směřuje ke druhému důvodu nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku.
51. Podstatou vady nepřezkoumatelnosti soudního, resp. správního rozhodnutí se mnohokrát zabýval Nejvyšší správní soud. Podle jeho ustálené judikturní praxe je nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů dána především tehdy, opřel-li soud či správní orgán rozhodné důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS) nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z

podstatných námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 4 Azs 27/2004-74). Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Nedostatkem důvodů nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního, resp. správního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud či správní orgán opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se soud či správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky. Správní orgány ani soudy totiž nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19, nebo ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 382/2018-21). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je tak namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).

52. Nepřezkoumatelnost tedy není projevem nenaplněné subjektivní představy žalobce o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí odůvodněno, resp. o tom, jak by měla být zodpovězena právní otázka, ale objektivní překážkou, která znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24). Přestože je nutné důsledně trvat na dostatečném odůvodnění z hlediska ústavních principů, nelze k tomuto přistupovat zcela dogmaticky (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130). Případné dílčí nedostatky či nízká kvalita rozhodnutí nezpůsobují samy o sobě jeho nepřezkoumatelnost (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS). Proto je zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám.
53. Žalobce v podané žalobě pouze obecně vymezil, že povinnost náležitého odůvodnění rozhodnutí se vztahuje nejen na soudy, ale i na správní orgány a dovodil, že prvostupňové a napadené rozhodnutí neobsahují náležitosti dle § 68 odst. 3 správního řádu. Žalobce však neuvedl žádné konkrétní námitky či argumenty, které nebyly dle jeho názoru správními orgány náležitě vypořádány ani nevymezil, v čem konkrétně jím namítaná nepřezkoumatelnost prvostupňového a napadeného rozhodnutí spočívá.
54. Soud s ohledem na obsah třetí žalobní námitky úvodem předeseílá, že rozsah a kvalita soudního přezkumu se odvíjí od formulace žalobních bodů (k tomu srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 Afs 57/2011 - 95, ze dne 22. 4. 2014, č. j. 2 Ads 21/2014 - 20, ze dne 27. 10. 2010, č. j. 8 As 22/2009 - 99, ze dne 18. 6. 2008, č. j. 7 Afs 39/2007 - 46, ze dne 17. 12. 2008, č. j. 7 As 17/2008 - 60, a rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, a ze dne 20. 12. 2005,

č. j. 2 Azs 92/2005 - 58, č. 835/2006 Sb. NSS, jakož i rozhodnutí Ústavního soudu, např. sp. zn. II. ÚS 460/15 a sp. zn. II. ÚS 460/15). Je tak výlučně na žalobci, aby v podané žalobě konkrétně specifikoval skutkové a právní důvody, pro které se domáhá soudního přezkumu napadeného rozhodnutí. Neučiní-li tak, respektive uplatní-li žalobce námitku toliko v obecné rovině, soudu nezbude než žalobou napadené rozhodnutí přezkoumat taktéž toliko v odpovídající míře obecnosti. Soud totiž není oprávněn jakkoliv domýšlet argumenty za žalobce. K obdobnému závěru dospěl i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, ve kterém konstatoval, že „*míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.*“.

55. V projednávané věci městský soud dospěl k závěru, že žádná z výše naznačených skutečností, která by vedla k nepřezkoumatelnosti napadeného, event. prvostupňového rozhodnutí, nenastala. Soud ověřil, že správní orgány v napadených rozhodnutích prezentovaly své závěry způsobem, jenž nebrání jejich věcnému přezkumu soudem v tomto řízení a dostály v tomto ohledu veškerým relevantním zákonným a navazujícím judikatorním východiskům přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů, když obě správní rozhodnutí zcela vyhovují kritériím stanoveným v § 68 odst. 3 správního řádu. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí jsou jednoznačně seznatelné důvody, pro které žalovaný odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí zamítl, jakož i úvahy, jimiž byl při posouzení jednotlivých zákonných hledisek ve svých závěrech veden. Z ničeho naopak nevyplývá, že by se žalovaný obsahem podaného odvolání řádně nezabýval. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal se všemi odvolacími námitkami žalobce, vyhodnotil žalobcovy klíčové argumenty (které žalobce posléze zopakoval v podané žalobě) a náležitě odůvodnil, proč považuje prvostupňové rozhodnutí za zákonné a věcně správné. Napadené rozhodnutí tvoří s rozhodnutím prvostupňovým z hlediska soudního přezkumu jeden celek, přičemž z obou je jednoznačně zjevné, z jakého důvodu správní orgány uložily žalobci povinnost uhradit náhradu hotových výdajů v konkrétní výši za provedení náhradního výkonu rozhodnutí. Napadené rozhodnutí tak v daném směru není zatíženo vadami, které by zakládaly jeho nepřezkoumatelnost, resp. které by bránily jeho věcnému přezkumu ze strany soudu, neboť je zřejmé, z jakého skutkového stavu žalovaný vyšel a jak jej právně posoudil.
56. Jakkoliv tedy žalobce nemusí s odůvodněním prvostupňového a napadeného rozhodnutí souhlasit a jeho subjektivní představy o tom, jak podrobně by mělo být rozhodnutí správního orgánu odůvodněno, mohou zůstat nenaplněny, soud nepřezkoumatelnost napadených rozhodnutí ve smyslu namítaném žalobcem ve třetí žalobní námitce neshledal a tuto námitku proto vyhodnotil jako nedůvodnou.
57. Jelikož soud neshledal důvody pro to, aby zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení, které by bránily jeho přezkoumání (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009-84), přikročil k vlastnímu přezkumu rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných námitkách (tj. námitky první a druhé).
58. *První žalobní námitkou* žalobce napadal proces výběru pověřené společnosti. Předně soud upozorňuje, že ačkoliv jsou zakázky malého rozsahu též vymezeny v § 27 ZZVZ, notná část

tohoto zákona na ně vůbec nedopadá. Zejména je nutné reflektovat § 31 ZZVZ, dle kterého tento typ veřejné zakázky nemusí zadavatel zadat v zadávacím řízení.

59. Dle odborných komentářových publikací rozlišuje aplikační praxe několik základních způsobů zadání veřejné zakázky malého rozsahu. V nyní posuzovaném případě je evidentní, že zadavatel (prvostupňový orgán) postupoval v režimu poptávkového řízení na základě uzavřené výzvy. Zadavatel v poptávkovém řízení oslovuje určitý okruh potenciálních dodavatelů a na základě zvolených pravidel vybere nejvhodnější nabídku (v nyní posuzovaném případě šlo o kritérium ceny nabídky). Obecně tak pro veřejné zakázky malého rozsahu, zadané prostřednictvím poptávkového řízení, nejsou stanovena v zásadě žádná zákonná pravidla. Plnění je v tomto typu zadání zakázky v zásadě poskytováno na základě písemné smlouvy.
60. Z obsahu spisové dokumentace a veřejně dostupných podkladů soud zjistil, že bylo formou uzavřené výzvy osloveno několik společností, z nichž podala dne 9. 9. 2021 cenově nejnížší nabídku požadovaného plnění společnost MV přeprava s.r.o. a jako druhá v pořadí (pokud jde o kritérium ceny) společnost Stavby Pinc s.r.o., která podala nabídku téhož dne. Obě cenové nabídky vč. rozpisu jednotlivých cenových položek jsou součástí spisové dokumentace (MV přeprava s.r.o., IČO 282 36 262, celková cena 500 000 Kč bez DPH; Stavby Pinc s.r.o., IČO 052 83 752, celková cena 539 524,3 Kč bez DPH). Součástí spisové dokumentace je i třetí nabídka společnosti HONALSTAV s.r.o., IČO 022 15 586, která požadované plnění nabízela za celkovou cenu 610 823 Kč bez DPH.
61. O provedeném poptávkovém řízení na dodavatele, který provede správní exekuci, byla na jednání dne 10. 9. 2021 obeznámena Rada městské části Praha 21, která uvedené vzala na vědomí a schválila „výběr společnosti MV přeprava s.r.o., se sídlem K Čihadlům 498, 190 12 Praha 9 - Dolní Počernice, IČO 28236262 na základě cenové nabídky ze dne 9. 9. 2021“ a současně schválila i „výběr společnosti Stavby Pinc s.r.o., se sídlem Čížovská 990, 190 16 Praha 21, IČO 05283752, dle cenové nabídky ze dne 9.9.2021, a to pro případ, že společnost MV přeprava s.r.o. nebude z předem nepředvídaných důvodů schopna nastoupit k provedení požadovaných prací v potřebném termínu.“ Citované usnesení Rady městské části Praha 21 je též součástí správního spisu.
62. Objednávka na požadované plnění, jejímž podpisem došlo k uzavření smlouvy, byla podepsána společností MV přeprava s.r.o. téhož dne (10. 9. 2021) a následně byla dne 14. 9. 2021 zveřejněna v souladu § 219 odst. 1 písm. a) ZZVZ v Informačním systému registru smluv.
63. S ohledem na skutečnost, že se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu, kdy byl okruh dodavatelů osloven uzavřenou výzvou v rámci poptávkového řízení, nebylo povinností prvostupňového orgánu činit žádné další kroky. Prvostupňový orgán dostal svým zákonným povinností shora uvedeným postupem, o jehož průběhu nevznikly soudy žádné pochybnosti. Správní orgán postupoval rychle a hospodárně, výkon exekuce náhradním plněním proběhl efektivně v krátkém časovém horizontu tak, aby byla v co nejvyšší míře šetřena práva jak žalobce, tak veřejnosti na bezpečný pohyb na pozemních komunikacích. Je proto též namístě vyloučit jakékoliv porušení § 6 odst. 2 správního řádu.
64. K žalobcem namítané metodice soud konstatoval, že vzhledem k tomu, že šlo o veřejnou zakázku malého rozsahu, je evidentně příhodnější metodika Ministerstva pro místní rozvoj o zadávání veřejných zakázek malého rozsahu, nežli blíže nespecifikovaná metodická pomůcka Ministerstva pro místní rozvoj ČR (pro stavební úřady) z března 2021

poukazovaná žalobcem. Dle aktualizované metodiky zadávání veřejných zakázek malého rozsahu (dostupné online z <https://portal-vz.cz/metodiky-stanoviska/metodiky-k-zakonu-c-134-2016-sb-o-zadavani-verejnych-zakazek/metodiky-specialni-k-zadavacim-rizenim/metodiky-obecne/>): „Zadavatel vyzývá k předložení nabídek alespoň 3 dodavatele, které jako vhodné (jsou z oboru a jsou schopni podat relevantní nabídky) identifikoval v rámci průzkumu trhu **nebo interní znalostí** (součástí průzkumu trhu již mohlo být jednání s dodavateli, o kterém byl proveden záznam). Zadavatel po zadání zakázky zveřejní informace o oslovených uchazečích a předpokládané hodnotě alespoň v rozsahu Přílohy č. 2 na profilu zadavatele, **jestliže se jedná o uzavřenou výzvu přesahující limit 1 000 000 Kč bez DPH.**“ (zvýraznění doplněno soudem).

65. Součástí metodiky je i tabulka možného využití typu zadání:

postup	finanční limit ³			
	< 50 000 Kč	< 250 000 Kč	< 1 000 000 Kč	< limit pro VZMR
přímé zadání	✓ 2)	✓	1)	
uzavřená výzva	✓		✓	1)
otevřená výzva	✓		✓	✓

Tabulka 1 - doporučené finanční limity

✓ Postup možný bez omezení.

Ad 1) Postup možný ve výjimečných situacích, kdy otevřenější postupy nepřinášejí přidanou hodnotu převyšující náklady soutěže, tedy za podmínek popsanych níže.

Ad 2) Jedná se o limit pro bagatelní zakázky, pro které není třeba vypracovávat záměr zakázky podle podmínek popsanych níže.

³ Všechny částky bez daně z přidané hodnoty.

66. Z uvedené metodiky pro zadávání veřejných zakázek malého rozsahu vyplývá, že postup zadání zakázky uzavřenou výzvou byl správný. Vzhledem k hodnotě zakázky nepřesahující limit 1 000 000 Kč bez DPH nebyl zadavatel ani povinen po zadání zakázky zveřejnit informace o oslovených uchazečích a předpokládané hodnotě zakázky na profilu zadavatele. Veřejné zakázky malého rozsahu zároveň nepodléhají žádné centrální evidenci.
67. Po přezkoumání postupu prvostupňového orgánu dospěl soud k závěru, že tento dostál všech svých zákonných povinností a v mezích ZZVZ postupoval správně. Na základě shora uvedeného neshledal soud první žalobní námitku důvodnou.
68. Soud neshledal důvodnou ani *druhou žalobní námitku*, která se vztahovala k výši náhrady za práce provedené pověřenou společností, jež byla dle názoru žalobce nepřiměřená.
69. Předně je nutné zopakovat, že žalobci nic nebránilo ve splnění dané povinnosti způsobem a formou dle jeho uvážení. Bylo na žalobci, aby svépomocí či prostřednictvím jím zvoleného dodavatele v rámci stanovených lhůt provedl odstranění nepovolených pevných překážek (sloupků) z veřejně přístupných účelových komunikací a komunikace po odstranění překážek uvedl do původního sjízdného stavu. Žalobce byl však nečinný a ke splnění

povinnosti uložené mu vykonatelným rozhodnutím správního orgánu (exekucním titulem) nepříkročil, a to ani v náhradních lhůtách plnění. Žalobce byl taktéž opakovaně upozorněn na následky nesplnění povinnosti uložené mu exekucním titulem, tj. o možném náhradním výkonu rozhodnutí na náklady a nebezpečí žalobce. Pokud si chtěl tedy žalobce zachovat „možnost volby“ vhodného dodavatele, měl tak učinit sám v rámci stanovených lhůt, neboť povinností prvostupňového orgánu v žádném případě nebylo s žalobcem výběr pověřené společnosti diskutovat a jakkoli přihlížet k jeho požadavkům a preferencím.

70. V napadeném rozhodnutí je jednoznačně uvedeno, že pověřená společnost *„byla vybrána na základě poptávkového řízení, v rámci kterého obdržela MČ Praha 21 tři cenové nabídky na provedení prací souvisejících s výkonem exekuce. Radou MČ Praha 21 byla vybrána a schválena dne 10.9.2021, uvedená právnická osoba jako cenově nejvýhodnější. Uvedená právnická osoba s pověřením souhlasila.“* Dále žalovaný konstatoval, že tyto *„3 nabídky jsou cenově velmi podobné, neliší se významně, pouze v řádu desetitisíců Kč a také z tohoto pohledu se nejedná o „podezřelou“ či nepřiměřenou částku za provedení prací.“* Soud na podkladě spisové dokumentace nemá důvod uvedené závěry jakkoliv zpochybňovat.
71. Ze správního spisu rovněž vyplývá, že všechny tři cenové nabídky, které prvostupňový orgán obdržel v rámci poptávkového řízení, jsou cenově velmi obdobné (rozdíl nejnížší a nejvyšší nabídky je 110 823 Kč) a naopak cenová nabídka společnosti STENEX s. r. o., předložená žalobcem v rámci doplnění odvolání, je od těchto tří nabídek významně odlišná [rozdíl nabídky předložené žalobcem (123 000 Kč bez DPH) a nejnížší nabídky, tj. nabídky pověřené společnosti činí 377 000 Kč]. Žalobce v průběhu správního řízení ani v řízení před soudem nikterak neobjasnil, z jakého důvodu cenovou nabídku společnosti STENEX s. r. o., která byla zpracována již dne 30. 8. 2021, předložil správním orgánům až v rámci odvolacího řízení dne 16. 2. 2022 a zejména z jakého důvodu žalobce na tuto cenovou nabídku, o které tvrdil, že je pro něj výhodná, nepřistoupil a povinnost uloženou mu exekucním titulem prostřednictvím dodavatele STENEX s. r. o. sám dobrovolně ve stanovené lhůtě nesplnil. Jak soud uvedl již shora, dne 13. 9. 2021 bylo pracovníkem prvostupňového orgánu v rámci státního dozoru ověřeno, že povinnost uložená žalobci exekucním titulem dobrovolně splněna nebyla, o čemž je ve správním spise založen úřední záznam č. j. UMCP21/ 14498/ 2021/ OZPD/Har. Soud proto přisvědčuje žalovanému, že dodatečné předložení cenové nabídky společnosti STENEX datované 30. 8. 2021 se přinejmenším jeví jako účelový krok žalobce a žalovaný nikterak nepochybil, pokud z tohoto podkladu při posouzení věci nevycházel.
72. Soud rovněž poznamenává, že předmětem probíhajícího řízení není přezkum průběhu zadávání veřejné zakázky. Jak bylo konstatováno výše, s ohledem na hodnotu veřejné zakázky jde v projednávané věci o veřejnou zakázku malého rozsahu, zadanou prostřednictvím poptávkového řízení. Tento typ veřejných zakázek není (též z důvodu jejich bezformálnosti) oprávněn přezkoumávat dle § 248 odst. 1 ZZVZ ani Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Jak ostatně uvedl i sám Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v rozhodnutí ze dne 11. 4. 2018, č. j. S0093/2018: *„Úřad dále konstatuje, že z ustanovení § 248 odst. 1 zákona je tedy nutno učinit jednoznačný závěr, že Úřadu není dána pravomoc k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek malého rozsahu.“* Jelikož soud nedospěl k závěru, že by prvostupňový orgán vykročil ze svých zákonných pravomocí, jednal v rozporu se zákony či postupoval v rozporu se zájmy chráněnými právními předpisy, druhou žalobní námitku vyhodnotil jako nedůvodnou.

73. Soud uzavírá, že pro přezkum napadeného rozhodnutí (resp. rozhodnutí prvostupňového), kterým byla žalobci stanovena povinnost zaplatit náhradu hotových výdajů za provedení náhradního výkonu rozhodnutí, je zásadní, že 1) žalobce povinnost mu stanovenou exekučním titulem sám dobrovolně ve stanovené lhůtě nesplnil; 2) tato povinnost byla prokazatelně splněna náhradním plnítelem (zadavatelem pověřenou společností); 3) částka (hodnotou odpovídající zakázce malého rozsahu), kterou pověřená společnost za splnění povinnosti namísto žalobce požadovala, byla přesně vymezena a 4) je prokázáno, že částka byla pověřené společnosti ze strany prvostupňového orgánu uhrazena.
74. Všechny shora vymezené body jsou v nyní posuzovaném případě naplněny. Z úředních záznamů založených ve správním spise, které jsou doplněny fotografiemi a videozáznamem, je evidentní, že 1) žalobce nepovoleně pevné překážky (sloupky) z veřejně přístupných účelových komunikací ve lhůtě plnění stanovené exekučním titulem ani ve lhůtě náhradní do 13. 9. 2021 neodstranil a 2) namísto žalobce je na jeho náklad a nebezpečí odstranila ve dnech 14. až 15. 9. 2021 pověřená společnost. Dále je 3) ze smlouvy uzavřené mezi prvostupňovým orgánem a pověřenou společností ze dne 10. 9. 2021, ID smlouvy: 16473631, zřejmá ujednaná cena za plnění (náhradní výkon rozhodnutí) ve výši 605 000 Kč vč. DPH a potvrzením České spořitelny o odchozí platbě založeným ve správním spise bylo 4) prokázáno, že totožná částka byla prvostupňovým orgánem na účet pověřené společnosti dne 1. 10. 2021 převedena. Žalobce je proto povinen stejnou částku dle § 116 odst. 3 správního řádu z titulu náhrady exekučních nákladů uhradit.
75. Nad rámec shora uvedeného soud k žalobním námitkám opakuje, že tyto byly nad rámec tvrzené nepřezkoumatelnosti žalobcem uplatněny již v odvolacím řízení, přičemž žalovaný se s obsahově totožnými námitkami řádně a komplexně vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany žalovaného za věcně správné, zákonné a vyčerpávající, ve zbytku odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí, neboť smyslem soudního přezkumu není stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené (k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 3. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47, a ze dne 30. 6. 2014, č.j. 8 Azs 71/2014-49). Tuto praxi aproboval i Evropský soud pro lidská práva ve věci Helle proti Finsku (rozhodnutí ze dne 19. 12. 1997, č. 20772/92, odst. 59 - 60), jakož i Ústavní soud (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 27. 7. 2011, sp.zn. II. ÚS 752/10 a ze dne 6. 6. 2013, sp.zn. II. ÚS 2454/12, usnesení ze dne 4. 7. 2012, sp.zn. III. ÚS 1972/12, usnesení ze dne 14. 10. 2013, sp. zn. IV. ÚS 2266/12 atd.).

VII. Závěr a náklady řízení

76. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
77. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Ve věci byl úspěšný žalovaný, kterému však žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Zmeškání

lhůty

k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. května 2024

JUDr. Ivanka Havlíková
předsedkyně senátu